

udsatte Omstændigheder kræves øjeblikkelig finansiel Hjælp, og at Stiftelsen og Udstedelsen af et Laan paa Basis af en international Garanti og paa forskellige fremmede Markeder vil tage nogen Tid. Udvalget mener imidlertid, at naar Raadet en Gang højtidelig har erklæret, at et Land ikke har Ansvaret for den Krise, der har ramt det, og saaledes har godkendt, at der til Gunst for det anvendes internationale Garantier, og paalægger de Lande, der er repræsenteret i Raadet, at give det deres Støtte, vil den moralske Virkning og Tilliden til det heldige Resultat af det udbudte Laan være tilstrækkeligt til at sætte den angrebne Stat i Stand til at opnaa midlertidige finansielle Lettelser for dets mest paakrævede Behov.

Det er af Vigtighed, at Garantilovene bliver affattet saaledes, at de fastslaar at den paagældende Stats Ansvar ikke gaar ud paa at garantere en uforanderlig Procentsats af hvilkensomhelst Sum, der bliver laant, men saaledes at, hvis en af de undertegnende Staters Garanti eller yderligere Garanti af en eller anden uundgaaelig Aarsag skulde vise sig at svigte, kan der alligevel ydes Garanti og yderligere Garanti for 100 pCt. af et mindre Laan, idet de første Garanter og de supplerende Garanter paatager sig en procentmæssigt større Garantiforpligtelse for et mindre samlet Beløb, saaledes at dog Rækkevidden af den virkelige Garantiforpligtelse og Forholdet mellem første Garanter og de supplerende Garanter indbyrdes forbliver uforandret.

Kort Oversigt over Garantiordningen.

De undertegnende Stater skal forpligte sig til hos Generalsekretæren eller hos Tillidsmænd (der skal udnævnes af Raadet), at deponere ikke-rentebærende »almindelige Garantibeviser« til et Beløb i Guldfrancs af f. Eks. 50 Gange deres aarlige Bidrag til Forbundets Udgifter. Skulde deres Bidrag senere blive i væsentlig Grad forøget eller formindsket, skal de deponerede Beviser forholdsmæssig forøges eller formindskes.

De Stater, der sikrer den yderligere Garanti, skal hos Generalsekretæren eller Tillidsmændene deponere ikke-rentebærende »almindelige supplerende Garantibeviser« til et Beløb i Guldfrancs svarende til hele det Beløb, der er blevet garanteret af dem, der har undertegnet Konventionen som første Garanter.

I Tilfælde af, at en angrebet Stat, der deltager i Konventionen, anmoder om økonomisk Støtte i Henhold til Konventionen, skal Folkeforbundsraadet efter Henstilling af det økonomiske Udvalg afgøre, i hvor stor Udstrækning og paa hvilken Maade denne Anmodning skal opfyldes, og fastsætte Laanebeløbet.

De undertegnende Stater skal forpligte sig til at garantere Rente og Afdrag af et saadant Laan i det Forhold, i hvilket de deltager i Planen.

Naar Størrelsen af og Betingelserne, derunder Rentefoden og Tilbagebetalingsforholdet, for det af den angrebne Stat stiftede Laan er bestemt, og Udstedelsen er besluttet, træder den særlige Garanti i Kraft.

De Stater, der har undertegnet Konventionen, forpligter sig til paa Depositarernes (d. v. s. Generalsekretærens eller Tillidsmændenes) Forlangende at ombytte de ikke-rentebærende »almindelige Garantibeviser« med »særlige Garantibeviser« indtil det nødvendige Beløb, men ikke udover hele det Beløb, som deres Garanti gaar ud paa.

De »særlige Garantibeviser« skal i Almindelighed udfærdiges i Lighed med de Beviser, der er deponeret hos Tillidsmændene ved det østrigske Genrejsningslaan, og Fremgangsmaaden med Hensyn til at lade dem træde i Kraft skal være den samme.

De ikke-rentebærende »almindelige supplerende Garantibeviser« skal ombyttes med »særlige supplerende Garantibeviser« paa samme Maade som »almindelige Garantibeviser« veksles til »særlige Garantibeviser«.